

$$x + 5 = 0$$

$$x + 3 = 0$$

$$+ 3x + 15$$

$$x^2 + 5x$$

$$x^2 + 8x + 15 = 0. \text{ ἢ } x^2 + 8x = -15. \text{ Τὸ}$$

γὰρ, ὁ μετὰ τοῦ ὀ πολλ. δίδ. ο. Ταύτῳ γίνεται, καὶ ἀδύνατων οὐσῶν τῶν τιμῶν, ὅπερ αἰετὶ ἀμφω αἱ τιμαὶ εἶναι ὀφείλουσαν. Εἰ γὰρ τὴν τιμὴν τοῦ x ἐν ἀδυνατοῖς ρίζαις ἐν γένει θῶμεν $x = a \pm \sqrt{b}$, ὁδηλοῦν ὅτι $a + \sqrt{b}$ καὶ $a - \sqrt{b}$ ἀδύνατοι ποσότητες. Ἄλλ' ἐπ' ἀλλήλας πολλαπλασιασθεῖσαι ἀνεγκαιῶς Ἐξίσωσιν παράξουσιν, ἧς τιμαὶ ὑπάρχουσι. π. χ. ἢ Ἐξίσ. $x^2 - 6x + 12 = 0$ δίδωσι τιμὰς τοῦ x , α'. $x = +3 + \sqrt{-3}$ καὶ β'. $x = +3 - \sqrt{-3}$. Ὡσε $x - 3 - \sqrt{-3} = 0$ καὶ $x - 3 + \sqrt{-3} = 0$. πολλαπλα μετ' ἀλλήλων.

$$x - 3 - \sqrt{-3} = 0$$

$$x - 3 + \sqrt{-3} = 0$$

$$+ x \sqrt{-3} - 3 - 3 \sqrt{-3} - 3 + 3$$

$$- 3x + 9 + 3 \sqrt{-3} - 3$$

$$x^2 - 3x - x \sqrt{-3} - 3$$

$$x^2 - 6x + 9 + 3 = 0$$

$$= x^2 - 6x + 12 = 0.$$

§. 390. Γνωσῶν οὖν τιῶν τοῦ x οὐσῶν τιμῶν, καὶ τῆς ἑτέρας τούτων ἐν τῇ εἰς τὸ ὀ ἀχθεῖσῃ Ἐξίσωσει τεθείσης, γενήσεται διὰ τούτου καὶ ἡ Ἐξίσ. ο. Καὶ, εἰ ἡ Ἐξίσ. διάτινος ἀριθμοῦ ἐν αὐτῇ, ἀντὶ τοῦ

χ τεθέντος, ο γένηται, ο τεθείς ἀριθμὸς ἔσται τιμὴ τοῦ
 χ π. χ. ἐν τῇ Ἐξισώσει $\chi^2 + 8\chi + 15 = 0$.
 ἢν $\chi = -5$, καὶ $\chi = -3$. Θεὸς ἀντὶ τοῦ χ τὸν
 -5 ἐν τῇ Ἐξισώσει, καὶ ἔσται $+ 25 - 40 + 15$
 $= + 40 - 40 = 0$. Καὶ ἐὰν ἀντὶ τοῦ χ ὁ -3
 τεθεῖ, ἔσται $+ 9 - 24 + 15 = + 24 - 24$
 $= 0$. "Ὅπερ ἄλλως ἔχειν οὐ δύναται.

§. 391. Ἐκ πάντων τῶν εἰρημένων συνάγομεν,
 ὅτι πᾶσα τετραγωνικὴ Ἐξίσωσις, εἰς τὸ ο ἀχθεῖσα,
 θεωρηθεῖν ἔν, ὡς οἰᾷ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ δύο πα-
 ραγόντων, εἰς τὸ ο ἀχθέντων, παραχθεῖσα. "Αμ-
 φω δ' αἰ τιμαὶ τοῦ χ , ἐξ ὧν ἡ τοιαύτη ἀνέφυ Ἐξίσω-
 σις, καλοῦνται Ῥίζαι τῆς Ἐξισώσεως. Καὶ πᾶ-
 σαν Τετραγ. Ἐξίσ. οὐκ ἂν πλείους, ἢ δύο τοιαύτας
 τιμὰς τοῦ χ , ἢ δύο ρίζας ἔχειν. Εἰ γὰρ τρεῖς ἢ
 καὶ πλείους, εἴη ἂν καὶ τὸ χ εἰς κύβον, ἢ εἰς ὑπερ-
 τέραν τινὰ ἡρμείον δύναμιν, καὶ ἡ Ἐξίσωσις οὐκέτι
 Τετραγωνικὴ ἀκούει.

§. 392. Ἀλλὰ θεωρήσωμεν ἔτι γενικώτατα
 τὴν Τετραγ. Ἐξίσ.) Ἀμφοῖν τῶν τοῦ χ τιμῶν θε-
 τικῶν παραληφθεῖσῶν, τουτ: εἰ θεώμεν $\chi = \alpha$, καὶ
 $\chi = \beta$, καὶ ἐχυμένως $\chi - \alpha = 0$, καὶ $\chi - \beta = 0$,
 καὶ ἐπ' ἀλλήλας πολλαπλασιασθεῖσῶν, προκύψει χ^2
 $- \beta\chi - \alpha\chi + \alpha\beta = \chi^2 - (\alpha + \beta)\chi + \alpha\beta$
 $= 0$. 2) Ἀποφατικῶν δ' ἀμφοῖν, ἢτοι $\chi = -\alpha$,
 καὶ $\chi = -\beta$, καὶ ἐκ τοῦ ἐπομένου $\chi + \alpha = 0$,
 καὶ $\chi + \beta = 0$, καὶ ἐπ' ἀλλ: αὐθις πολλαπλ. προ-
 κύψει $\chi^2 + (\alpha + \beta)\chi + \alpha\beta = 0$. 3) Τῆς μὲν κα-
 ταφατικῆς, τῆς δ' ἀποφατικῆς, τουτ. $\chi = +\alpha$,
 καὶ $\chi = -\beta$. "Ὅθεν $\chi - \alpha = 0$, καὶ $\chi + \beta$
 $= 0$, καὶ δι' ἀλλ' αὐθις πολλαπλ. προκύψει $\chi^2 +$
 $(\beta - \alpha)\chi - \alpha\beta = 0$. Ἐπιτηροῦσι δὲ πρῶτον
 καθορᾶται κατὰ τῶν τριῶν τρόπων τῶ γ. ἰῶν τὸ πα-
 ραγόμενον τῶν τιμῶν τοῦ χ ἐνυπάρχειν. Εἰ οὖν αἱ
 Τετραγ.

Τετραγ. τῶν Ἐξισώσεων οὐ καθ' ἑαυτὰς εὐχερεῖς εἰς
 ἐπίλυσιν εἶεν, τὸ παράγόμενον εἰς τοὺς κατ' αὐτὸ ἀνα-
 λύσαντες παράγοντας, καὶ τιθέντες ἀντὶ τοῦ χ εἰς τὴν
 Ἐξισ. τοὺς παράγοντας καθ' ἓνα, εἰς ὃ ἢ Ἐξισ. = 0
 γένοιτο, εἶχομεν ἂν τὴν τιμὴν τοῦ χ . Ἐργωδέσατον
 δὲ τοῦτο, τῆς τιμῆς τοῦ χ ὀλοσχεροῦς ἀριθμοῦ μὴ οὐ-
 σης. Χρῶνται μέντοι τῷ τρόπῳ τούτῳ ἐπὶ τῶν ὑπερ-
 τέρων Ἐξισώσεων, δευτέρου. τῷ β' ὅρω αἰετὸ κε-
 φάλαιον τῶν ριζῶν, ὡς συνεργὸν τοῦ χ παρεῖναι. Καὶ
 ἐπὶ μὲν τοῦ α'. τρόπου τῷ μέσῳ ὅρῳ ἢν συνεργὸς τὸ —
 $(\alpha + \beta)$, τῷ δὲ β'. τὸ $+$ $(\alpha + \beta)$, τῷ οὖ γ'. τὸ
 $+$ $(\beta - \alpha)$, ὅπερ (τὸ γ'.) ἀλγεβραϊκῶς προσέθεν
 δώσει τὸ κεφάλαιον τῶν ριζῶν. Καὶ δυνάμεθα τοί-
 νυν τὴν ρίζαν εἰκάσασθαι τῇ τῶν συνεργῶν τοῦ β'. ὅ-
 ρου εἰς μέρη κατατομῇ, ἀπόπειραν ποιούμενοι, εἰ ἐκ
 τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τούτων ὁ γ', προκύπτει ὄρος,
 τρίτον. ἀμφοῖν τῶν ριζῶν, ἢ τιμῶν τοῦ χ . Θετικῶν
 οὐσῶν, τὸν μέσον ὄρον τῆς εἰς τὸ 0 ἀχθείσης Ἐξισώ-
 πews ἀποφατικὸν εἶναι, ἄμφω δὲ τοὺς ἑτέρους θετι-
 κούς. Ἀποφατικῶν δ' ἐκείνων οὐσῶν, πάντας τοὺς
 ὄρους τῆς εἰς τὸ 0 ἀχθ. Ἐξ. καταφατικούς. Ἀλλὰ
 τῆς μὲν καταφατικῆς, τῆς δ' ἀποφατικῆς οὐσης, τὸν
 μὲν β'. ὄρον καὶ ἀποφατικόν, καὶ καταφατικόν εἶ-
 ναι, ἢπερ ἐν τῷ $+$ $(\beta - \alpha)$ τὸ β. ἢ α μείζον ἐστίν,
 τὸν δὲ γ'. αἰετὸ ἀποφατικόν, τὸν δὲ α'. αἰετὸ καταφατι-
 κόν. "Ὅθεν ἐκ τῶν σημείων τῶν ὄρων τῆς Ἐξισώσεως
 εἶσαι γνωστὸν, πότερον καταφατικῶς, ἢ ἀποφατικῶς
 ρίζας ἔχουσιν. Οὕτως ἐν τῇ Ἐξισώσει $\chi^2 - 24\chi$
 $+ 108 = 0$, ἄμφω αἱ ρίζαι καταφατικαί. Εἰσι
 δὲ $+$ 18 καὶ $+$ 6. Ἐν δὲ τῇ $\chi^2 + 16\chi + 55$
 $= 0$ ἄμφω ἀποφατικαί, αἱ — 5, καὶ — 11. Ἐν
 δὲ τῇ $\chi^2 + \chi - 2 = 0$ τελευταῖον, ἢ μὲν ἀπο-
 φατικῆ, ἢ δ' ἑτέρα καταφατικῆ. — 2 καὶ $+$ 1. Ὡ-
 σαύτως καὶ τῇ $\chi^2 - \chi - 6 = 0$ αὐθις ἢ μὲν κα-
 ταφατικῆ $+$ 6, ἢ δ' ἀποφ. — 1. τέταρτον. τού-

τῶ τῷ τρόπῳ εὐχεριῶς τὰς Ἐξισώσεις ποιῆσθαι, αἷς
 δύο δοθεῖσαι τιμαὶ ἐνυπάρχουσιν, ἢτοι τῇ προσθέσει
 τῶν δύο δοθεισῶν τιμῶν προελεύσεται ὁ συνεργὸς τοῦ
 β' ὅρου, ἢ ὁ συνεργὸς τοῦ χ, καὶ τῷ πολλαπλασιασ-
 μῷ δι' ἀλλήλων, ὁ γ' ὅρος. Τὰ δὲ σημεῖα μετὰ τὴν
 πρόσθεσιν, καὶ πολλαπλασιασμὸν καθ' ἑαυτὰ δῆλα.
 π. χ. Εἰ δέοι τετραγωνικὴν Ἐξίσωσιν ποιῆσαι, ἔνθα
 αἱ τοῦ χ τιμαὶ — 8 καὶ + 3 εἰσὶν, ὥστε $\chi + 8$
 $= 0$, καὶ $\chi - 3 = 0$, πρόσθεσ — 3 καὶ + 8,
 ὅπερ = 5, καὶ πολλαπλασιασμοῦ + 8 ἐπὶ — 3
 $= - 24$. Ἐάν οὖν τὸ κεφάλαιον τῶν ριζῶν συ-
 νεργὸς τοῦ β' ὅρου τεθῆ, καὶ τὸ παραγόμενον γ' ὅρος
 γένηται, ἔσαι ἡ Ἐξίσωσις $\chi^2 + 5\chi - 24 = 0$.

§. 193. Ἐάν δὲ μία μόνου τιμῆ τοῦ χ ἐν τε-
 τραγωνικῇ δοθῇ Ἐξισώσει, τῇ διαιρέσει τῆς Ἐξισώσεως
 δι' αὐτῆς προκύψει ἡ ἕτερα. τουτέστι διαιρεθείσης τῆς
 εἰς τὸ 0 ἀχθείσης Ἐξισώσεως διὰ τοῦ εἰς τὸ 0 ἀχθέν-
 τος γνωστοῦ χ, ἐπειδὴ τοῦτο ὁ ἕτερος ἐστὶ παράγων,
 διὰ τῆς διαιρέσεως ὁ ἕτερος κρήσιν, εἰς πηλίκον γινόμε-
 νος, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς διαιρέσεως. π. χ. τῆς Ἐ-
 ξισώσ. $\chi^2 + 9\chi - 36 = 0$ ἡ ἕτερα ρίζα = + 3.
 Ὡστε $\chi = + 3$, καὶ $\chi - 3 = 0$. Δίελε τὴν
 Ἐξίσωσιν διὰ τοῦ χ - 3, καὶ τὸ πηλίκον ἔσαι ἡ ἕ-
 τερα ρίζα. (Ἡ γὰρ Ἐξίσωσις τῷ πολλαπλασιασμῷ
 ἀμφοῖν τῶν ριζῶν παρήχθη.) Οἶον

$$\begin{array}{r|l} \chi - 3 = 0) & \chi^2 + 9\chi - 36 = 0 \\ & \underline{\chi^2 + 3\chi} \\ & + 12\chi - 36 \\ & \underline{+ 12\chi - 36} \\ & 0 \quad 0 \quad 0 \end{array}$$

Ὡς καὶ $x + 12 = 0$. ἄρα $x = -12 =$ τῆ ἑτέρας
ρίζῃ.

Λί μέχρι τοῦδε πᾶσαι θεωρίαι τὴν φύσιν καὶ ἰ-
διότητας τῶν ὑπερτέρων Ἐξισώσεων ἀνιχνεύουσιν ὅτι
χρησιμοί. Ἐπὶ δὲ τῶν τετραγ. μόνων Ἐξισ. οὐκ ἀ-
νγκασταί.

Περὶ τῶν Κυβικῶν Ἐξισώσεων, καὶ περὶ
τῶν ὑπερτέρων Ἐξισώσεων ἐν
γένει.

§. 394. Κυβικαὶ δ' Ἐξισώσεις ἀμιγεῖς,
ἐνθα μόνον ὁ κύβος τῆς ἀγνώστου ποσότητος παρέσιν, ἐ-
ξισούμενος γνωστῇ τινι ποσότητι. τουτ: ἐνθα x^3 κα-
θ' ἑαυτὸ, οὐδεμία δ' ἑτέρα τῶν ἀγνώστων. Εἰ δὲ τὸ x^3
καὶ συνεργῶ συνῆπται, ἀχθείη ἂν, ἢ ἐν τοῖς ἀνωτέ-
ρω δέδεικται, μόνον ἐπὶ θάτερα. Ὡς $x^3 = 343$ ἐ-
στὶν Ἐξισ. Κυβικῆ ἀμιγῆς. Ὡσαύτως καὶ ἡδε. $3x^3$
 $+ 15 = 549$ τοιαύτη ἂν γένοιτο. $3x^3 = 549$
 $- 15$. ἢ $3x^3 = 534$. καὶ $x^3 = \frac{534}{3} = 178$.
ἢ καθόλου. $x^3 = a$, τοῦ a ὀλοσχερῆ ἀρι μόν, ἢ
κλάσμα, ἢ οἰανδήποτε ἐγνωσμένην ποσότητα σημαίνοντος.

§. 395. Τῶ τοίνυν τὰς τοιαύτας τῶν Ἐξισώ-
σεων ἐπιλύσειν μέλλοντι, ἑξακτέα ἢ κυβικῆ ρίζα ἔξ
ἀμφοῖν τῶν ποσοτήτων, κατὰ τὰ προηγουμένα, τὴν
τοῦ x διωρισμένην τιμὴν δεικνύουσα, εἴτε καταφατικὴν,
εἴτε ἀποφατικὴν οὖσαν, ἢ περ ἂν τὸ σημεῖον ἔχαι, τὸ πρὸ
τῆς δεδομένης. Ἡ γὰρ κυβικῆ ρίζα θάτερον τῶν δυοῖν
εἶναι δύναται, ἀλλ' οὐκ ἀμφω ἅμα. π. γ. $x^3 = 343$

$$\sqrt[3]{x^3} = \sqrt[3]{343}$$

Καὶ $x = 7 =$ τῆ κυβικῆ ρίζῃ τοῦ 343.

Παρα